

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Epist. XXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53700](#)

A patitur vetustatem. Quærendum est ergo ¹⁸ quod non fiat in dies deterius, cui non possit obstar. Quid hoc est? animus: sed hic rectus, bonus, magnus. Quid aliud voces hunc, quam ¹⁹ Deum in humano corpore hospitante? Hic animus tam in equitem Romanum, quam in libertinum, quam in seruum, potest cadere. Quid est eques Romanus, aut libertinus, aut seruus? Nomina ²⁰ ex ambitione, aut ²¹ ex iniuria nata. Subsilire in calum ex angulo licet: exsurge modò, & te quoque dignum Finge Deo. Finges autem non auro, non argento: non potest ex hac materiâ ²² imago Deo exprimi similis. Cogita illos, ²³ cum propitijs essent, fictiles fuisse.

EPIST. XXXII.

L A V D A T Lucilij solitudinem, & subductionem. Porro bortatur, ne quis tempus eripiat, B illud tam breve & fugax. Contemnat etiam vulgaria vota.

IN Q V I R O in te, & ab omnibus sciscitor, qui ex istâ regione veniunt, quid agas, vbi & cum quibus moreris. Verba dare non potes. tecum sum. Sic viue, tamquam quid facias auditurus sim: immò tamquam visurus. Quæris, quid me maximè ex his quæ de te audio, delectet? quod nihil audio: quod plerique ex his quos interrogo, nesciunt quid agas. Hoc est salutare, non conuersari dissimilibus, & diuersa cupientibus. Habeo quidem fiduciam non posse ¹ te torqueri, mansurumque in proposito, etiam si sollicitantibus turba circumeat. Quid ergo est? non timeo ne immutent te, timeo ne impediant. Multum autem nocet & qui moratur, vtique in tantâ breuitate vitæ: quam breuiorem inconstantiâ facimus, aliud eius subiude atque aliud facientes initium. Diducimus illam in particulas ac lacinamus. Propera ergo Lucili carissime, & cogita, quantum celeritati additurus fueris, si à tergo hostis instarer, si equitem aduentare suspicaris, ac fugientium premere vestigia. Fit hoc, premeris. accelera, & euade. perduc te in tutum, & subinde considera, quam pulchra res sit consummare vitam ante mortem, deinde exspectare securum reliquam temporis sui partem: in possessione beatæ ² vitæ positum: quæ beatior non sit, si longior. O quando videbis illud tempus, quo scies tempus ad te non pertinere, quo tranquillus placidusque eris, & crastini negligens, & in summa tui satietae! Vis scire, quid sit quod faciat homines audios futuri? ³ Nemo sibi contigit. Optauerunt vtique tibi alia parentes tui: sed ego tibi contrà, omnium eorum contemptum opro, quorum illi copiam. Vota illorum multos compilant, vt te locupletent, quidquid ad te transferunt, alicui detrahendum est. Opto tibi tui facultatem, vt vagis

18. QVOD NON FIAT IN DIES.] Perplexitas hic liberorum. Meus, & quidam: quod non fiat in dies, cui non proposit obstar. Alij, in dies eius quo non possit obstar. Alij, ei que non possit obstar. Certum, vulgatam interpolatam esse: an sic cominandam? quod non fiat indigenus eius, quod non profit optari. Vel, quo non has indigenus eius. Significaret, interna & vera bona querenda, ad que Vois non opus, sed Voluntate, & sunt in nobis. Sanè initio epistola contra Vota dictum: & omnino tale hic fuit.

19. DEVVM IN HVMANO.] De hac locutione & sensu, ego vobis Manuduxi. II. Dissertat. XIX. item Phylol. IIII. Dissert. VIII.

20. EX AMBITIONE.] Ut Eques, aut Senator.

21. EX INVIRIA.] Ut libertinus aut seruus. Nam ab oppressione equalium, seruitus.

22. IMAGO DEO SIMILIS.] Atqui nos sumus scilicet: nonne & hoc Christiani dogmatis?

23. CVM PROPITII ESSENT.] Vetere imperio,

& paupertate: cum Roma moribus armisq; floreret. Nunc irati Dij videntur, & nos pessimi pessum paulatim imus.

EPIST. XXXII. I. TE TORVERI.] A recto in prauum.

2. VITÆ POSITVM.] Quidam scripti, vitæ ponit: & quo velim, ponentem. Sententia est, Nec sapientem quidem vitam longam cupere, & diu esse in possessione Virtutis: quia Beatisudo tempore non crescit. Est inter Stoica paradoxa, & explicauit Manciū. Dissert. III.

3. NEMO SIBI CONTIGIT.] Erasmus in Adagitis censet, Senecam respicere ad illud tritum Platonis, Neminem sibi nalcet. Dij boni, quam diuerit a nostri mente! quæ est, Homines distrahi, varia & vana agi are, optare: neminem apud se esse, & se contentum. Hoc autem facit Sapiens, qui sibi sufficit. Eo sensu, melius in scriptis: nemo sibi contingit: praesenti tempore. Est autem simile, quod mox sequitur: Opto tibi tui facultatem: ut tibi contingas, non alijs & alia diripiunt, ac potiantur.

4. SIMVL

vagis cogitationibus agitata mens, tandem resistat, & certa sit: ut placeat sibi, & intellectis veris bonis, quae simul intellecta sunt, possidentur, & tatis adiectione non egeat. Ille demum necessitates supergressus est, & exauktoratus ac liber, qui viuit vitâ peractâ.

EPIST. XXXIII.

NEGAT sententias aut chrias è Stoicis excerptandas. Primum, quia omnia plena talibus & densa sunt: deinde quia turpe, cum auctore semper loqui. Nostra faciamus, & vitâ præferamus.

DE SIDERAS his quoque epistolis, ¹ sicut prioribus, adscribi aliquas voces ² nostrorum procerum. Non fuerunt circa flosculos occupati: totus contextus illorum virilis est, inæqualitatem scias esse, ubi quæ eminent, notabilia sunt. Non est admirationi una arbor, ubi in eamdem altitudinem tota silua surrexit. Eiusmodi vocibus referta sunt carmina, refertæ historiæ. Itaque nolo Epicuri illas esse existimes: publicæ sunt, & maximè nostra. Sed in illo magis annotantur, quia rarae interueniunt, quia ³ insperatae, quia mirum est aliquid fortiter dici ab homine mollitiam professo. Ita enim plerique iudicant. apud me verò Epicurus est & fortis, licet ⁴ manuleatus sit. Fortitudo, & industria, & ad bellum prompta mens, ⁵ tam in Persas quam in ⁶ altè cinctos cadit. Non est ergo quod exigas ⁷ excerpta, & repetita: continuum est apud nostros, quidquid apud alios excerptitur. Non habemus itaque ⁸ ista odorifera, nec emporum decipimus, nihil inuenturum cum intrauerit, præter illa quæ in fronte suspensa sunt. Ipsi permittimus, vnde velint sumere exemplar. Puta nos velle singulare sententias ex turbâ separare: cui illas adsignabimus? Zenoni, an Cleanthi, an Chrysippo, an Panætio, an Posidonio? Non sumus sub rege: sibi quisque se vindicat. apud istos quidquid dicit ⁹ Hermachus, quidquid ¹⁰ Metrodorus, ¹¹ ad unum refertur. Omnia quæ quisquam in illo

4. SIMVL INTELLECTA SVNT.] Nam in indicio & habitu optime Mensis est Beatitudo: qui momento contingit, purgata & perfecta Ratione. Vide aliquid eadem Differi. 111. in fine

EPIST. XXXIII. I. SICVT PRIORIBVS.] Ergo abiunctæ sunt, & disparates ¹ apparet: & velut ex intervallo scriptas, aut libris potius diuisas. Dixi in Prologo.

2. NOSTRORVM PROCERVVM.] Stoicorum, sicut ante à Epicuri ferè.

3. INSPERATÆ.] Veteres, inspectæ, aut inspectatae. Legerem, inaspectatae.

4. MANVLEATVS SIT.] Notum tunicas chirodotas, siue manicas, mulierum aut mollium fuisse. Vir brachis nudis incedebant. Virgilii itaq. obicit. Ettunicae manicas, & habent redimicula mitras.

Agellius lib. VII. cap. XII. vide. Simile in De Vita beat. cap. XIII. Hoc est tale, quale vir fortis stola induit. Tale vel asperius de Epicuro & affectu, Arcepsilas, qui interrogatus, Cur ex aliis sectis ad Epicuream transirent multi, nemo ex illis ad alias? Nam, inquit, ex viris Galli sunt (eurati) ex Gallicis viri numquam.

5. TAM IN PERSAS.] Qui fluxæ & solitariae ueste: sed idem militares. Ammianus XXIII. Adeo autem dissoluti sunt, & artuum laxitate, vagoque incessu iactantes se, ut effeminateos exultimes, cum sint acerrimi bellatores.

6. ALTE CINCTOS.] Quod militum Romæ, item strenuorum aut actiuorum erat. Virum que habitum Horatius tangit:

Malthinus tunicis demissis ambulat: est qui Ingenu ad obscurum subductis vñq. factus. Alibi noster, de Mecenate: Putes altè cinctum dixisse.

7. EXCERPTA ET REPETITA.] Intelligime. Repetita, laudabilia & que solent lectione iterari, an quia etiam inter legendum ad ea dici solet, Repte. Hoc puto: est Repetita, quasi diuisa & in locos suos partita, possis legere.

8. ISTA ODORIFERA.] Licebat, & decebat, in textu ponì vocem libris aliquot assertam, ocu- liferia, siue ocliferia: nam veritas ita est, & sententia potius. Non habemus nos, inquit, ut in tabernis, exposita quedam cum itinere, aut per se splendens, que oculos feriunt, & transentes ad emendum allidunt: non habemus: sed pariter ubique decor & bonitas est. Vox autem apie facta, quia talibus, vñ ipse loquitur (epist. LXXXVIII.) imperitorum feruntur oculi: iterumq. alibi: Splendore imperitorum verberant oculos.

9. HERMACHVS.] Successor Epicuri in scholâ.

10. METRODORVS.] Inter nobiles eiusdem amicos & discipulos.

11. AD VNUM.] Epicurum.

12. DVM.